

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Η κυρία Βασιλική Νάκου ήρθε σήμερα στο σχολείο και μας μίλησε για το δικό της σχολείο.

Μας είπε πως ήταν ένα ορθογώνιο κτήριο, με κεραμίδια στη σκεπή. Υπήρχαν μόνο οι τρεις μεγάλες αίθουσες που υπάρχουν ακόμα στο αριστερό τμήμα του σημερινού κτηρίου. Οι αίθουσες ήταν μεγάλες για να χωράνε πολλά παιδιά. Το προαύλιο ήταν μεγάλο και στρωμένο με χώμα. Δεν είχαν γήπεδα και κούνιες, παρά μόνο παρτέρια με λουλούδια και λαχανικά, που φρόντιζαν τα ίδια τα παιδιά. Κάθε τάξη είχε το δικό της παρτέρι και ήταν υπεύθυνη γι' αυτό.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Κάθονταν στα θρανία πολλοί μαζί, τα θρανία ήταν παλιά και ξύλινα. Το κάθισμα και ο πάγκος ήταν κολλημένα. Το κάθισμα ήταν σαν παγκάκι.

Οι μαθητές ήταν υποχρεωμένοι να παρακολουθούν με σταυρωμένα χέρια το μάθημα και να σηκώνονται όρθιοι όταν εξετάζονταν.

Ζεσταίνονταν με ξυλόσομπια.

Έπρεπε να φέρνουν ένα ξύλο κάθε μέρα για τη σόμπια της τάξης.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ο πίνακας ήταν μαύρος και έγραφαν σε αυτόν με άσπρες κιμωλίες, στηρίζονταν σε τρίποδα. Ο δάσκαλος καθόταν στην έδρα. Η έδρα ήταν ένα ξύλινο τραπέζι, όπου υπήρχε το μελανοδοχείο, η πένα, τα βιβλία του δασκάλου, η βέργα και ένα βάζο με λουλούδια. Η έδρα ήταν πάνω σε ένα ξύλινο βάθρο. Το βάθρο υπήρχε για να είναι ο δάσκαλος πιο ψηλά και να βλέπει καλύτερα όλους τους μαθητές.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Οι μαθητές ήταν υποχρεωμένοι να πηγαίνουν στο σχολείο φορώντας τη μαθητική ποδιά. Η μαθητική ποδιά είχε μπλε χρώμα. Η ποδιά των κοριτσιών ήταν σα ρόμπα που έκλεινε μπροστά με κουμπιά. Στη μέση υπήρχε ένα λεπτό ζωνάκι και είχε άσπρο δαντελένιο γιακά. Επίσης στα μαλλιά τους φορούσαν μπλε ή άσπρη κορδέλα. Τα αγόρια φορούσαν και αυτά ποδιά σε μπλε χρώμα που ήταν σαν μπουφάν και έκλεινε με φερμουάρ.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Οι μαθητές πήγαιναν στο σχολείο κρατώντας πάνινη, υφασμάτινη ή δερμάτινη τσάντα, έγραφαν στην πλάκα με το κοντύλι, έκαναν μάθημα πρωί, απόγευμα και Σάββατο. Ο δάσκαλος παλιά ήταν αυστηρός. Τα παιδιά "έτρωγαν ξύλο" από το δάσκαλο όταν δε μελετούσαν ή έκαναν αταξίες.

Η πλάκα ήταν ένα μικρό μαύρο πινακάκι και το κοντύλι ήταν σαν μία κιμωλία. Τα μικρά παιδιά έγραφαν πάνω στην πλάκα με το κοντύλι γράμματα και λέξεις και έκαναν πράξεις. Η πλάκα γύρω-γύρω είχε ένα ξύλινο πλαίσιο. Πάνω στο πλαίσιο ήταν δεμένο με σκοινάκι ένα σφουγγάρι, σπόγγο το έλεγαν, για να σβήνουν.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τα τετράδια δεν είχαν πολύχρωμες εικόνες, όπως τα δικά μας. Είχαν πράσινο, γαλάζιο, ροζ ή κίτρινο ξεθωριασμένο χρώμα και πάνω είχαν απλά παιδικά σχέδια.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αργότερα κυκλοφόρησαν οι πρώτες κασετίνες σε σχήμα ορθογώνιο. Ήταν ξύλινες και άνοιγαν με ένα συρταρωτό καπάκι. Στο καπάκι είχε μικρές ζωγραφιές. Μέσα έβαζαν μολύβια, γόμες, χάρακες. Τα φτωχά παιδιά που δεν είχαν μολύβια, έκοβαν ένα μολύβι στα δύο για να το μοιραστούν με τα αδέρφια τους.

Μας έδειξε και το
λυχναράκι, που
χρησιμοποιούσαν για
να διαβάζουν, το
βράδυ στο σπίτι τους,
γιατί τότε λέει δεν είχαν
ηλεκτρικό ρεύμα σε
κάθε σπίτι, για
φαντάσου!!!

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τα παιδιά πήγαιναν κανονικά το πρωί σχολείο, το μεσημέρι πήγαιναν σπίτι τους για φαγητό και επέστρεφαν και το απόγευμα. Για να πάνε σχολείο, χτυπούσε η καμπάνα.

Και φυσικά ούτε λόγος για ηλεκτρικό κουδούνι!
Ο δάσκαλος χτυπούσε το κουδούνι – καμπανάκι, όπου υπήρχε για να βγουν τα παιδιά διάλειμμα.

